

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obvineného **Ing. F. P. pre prečin ublíženia na zdraví** podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. o dovolaní obvineného, podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. M. P., proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 7. júla 2010, sp. zn. 5To 8/10, na neverejnom zasadnutí 14. októbra 2014 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. F. P. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Poprad z 1. decembra 2009, sp. zn. 4T 35/2009, bol obvinený Ing. F. P. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 29. apríla 2008 asi o 15.00 hod. vo S. na ulici kpt. N. číslo X., na chodbe bytovky, po predchádzajúcej hádke, udrel päťou do chrbta pravej ruky A. Š., ktorá si rukou chránila pred úderom tvár, čím jej spôsobil zranenie, a to pohmoždenie a hematóm v oblasti 2. a 3. záprstnej kosti pravej ruky, čo si vyžiadalo liečenie a práceneschopnosť od 30. apríla 2008 do 21. mája 2008.

Za to mu bol podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák. uložený peňažný trest vo výmere 400 (štyristo) €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. mu súd uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť zaplatiť pre V. škodu vo výške 41,52 €, pre S. škodu vo výške 72,46 € a pre poškodenú A. Š., nar. X., bytom S., škodu vo výške 277,27 €.

Na podklade odvolania obvineného voči skôr uvedenému rozsudku okresného súdu, Krajský súd v Prešove uznesením zo 7. júla 2010, sp. zn. 5To 8/10, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného Ing. F. P. ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu včas podal prostredníctvom zvoleného obhajcu dovolanie obvinený Ing. F. P..

Obvinený v ňom uplatnil dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por. Podľa jeho názoru je výrok o vine založený na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom a jeho konanie bolo nesprávne právne posúdené.

Vo vzťahu k obidvom dovolacím dôvodom poukázal na skutočnosť, že krajský súd na verejnom zasadnutí odmietol jeho návrh na vykonanie ďalších dôkazov výsluchom svedkýň A. K. a M. S. s odôvodnením, že o tomto návrhu rozhodol už súd prvého stupňa. V tejto súvislosti vyslovil názor, že krajský súd postupoval nesprávne, pretože vo veci existujú dve proti sebe stojace skupiny dôkazov a navyše z vyhotoveného znaleckého posudku vyplýva, že poškodená si mohla zranenie spôsobiť aj sama. V tejto súvislosti poukázal aj na to, že v občianskoprávnom konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 21C 178/2011, uvedené svedkyne vypovedali, že práve naopak poškodená so svojím bratom ho v kritický deň fyzicky napadli a on ležiac na zemi sa len bránil, a tým potvrdili výpovede svedka B.. Práve pri tomto konaní si poškodená mohla spôsobiť zranenia, ktoré boli dôvodom jej práceneschopnosti.

Z týchto dôvodov navrhol, aby najvyšší súd ako súd dovolací vyslovil rozsudkom porušenie zákona v ustanoveniach § 10 ods. 1 písm. b/, § 156 ods. 1 Tr. zák., § 2 ods. 10, ods. 12 a § 119 ods. 1 Tr. por., zrušil rozsudky súdov obidvoch stupňov a vec prikázal okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania na vyjadrenie ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Okresná prokurátorka v písomnom vyjadrení z 19. decembra 2014, doručenom okresnému súdu 15. januára 2014 uviedla, že skutočnosti uvedené v podanom dovolaní obvineného nezakladajú žiaden z dovolacích dôvodov a boli predmetom odvolacieho konania a súd druhého stupňa sa s týmito vo svojom rozhodnutí vysporiadal.

Z týchto dôvodov navrhla, aby najvyšší súd dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí odmietol, eventuálne na verejnom zasadnutí zamietol.

Poškodená A. Š. v písomnom vyjadrení z 22. novembra 2013, doručenom okresnému súdu v ten istý deň prostredníctvom obhajcu uviedla, že je odôvodnený predpoklad, že dovolanie obvineného bolo podané po uplynutí zákonnej trojročnej lehoty. Vyplýva to zo skutočnosti, že hoci je na ňom dátum 4. júna 2013, z odtlačku podacej pečiatky okresného súdu vyplýva, že podané bolo až 18. októbra 2013. Zároveň poukázala aj na obsah dovolania obvineného, ktoré sa podľa jej názoru týka rozsahu vykonaného dokazovania a spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov.

Z týchto dôvodov navrhla, aby najvyšší súd dovolanie obvineného odmietol.

Následne súd prvého stupňa predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd po opakovanom predložení veci (z dôvodu vytknutých nedostatkov pri predkladaní procesného spisu) zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por., obvinený podal dovolanie 5. júna 2013 a len ďalšie kópie dovolania na výzvu okresného súdu z 27. septembra 2013, č.l. 220, 221 predložil 18. októbra 2013). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 ods. 1 a § 373 ods. 1 a ods. 2 Tr. por. ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. a nie je daný dôvod na postup súdu podľa § 382 písm. a/, písm. b/, písm. d/, písm. e/ a písm. f/ Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však zistil, že dovolanie obvineného nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 dovolanie možno podať ak

g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,

i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné.

Dovolací dôvod podľa § 371 písm. g/ Tr. por. možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.) sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Potrebné je však uviesť, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Preskúmaním obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil, že skutok tak, ako bol ustálený v skutkovej vete, obsahuje všetky zákonné znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., pretože obvinený inému úmyselne ublížil na zdraví.

Najvyšší súd v posudzovanej veci nezistil ani obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Obvinený v priebehu trestného stíhania ani nenamietol nezákonnosť vykonania ktoréhokoľvek z vykonaných dôkazov spôsobom, aký má na mysli ustanovenie § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., ale rovnako ako v podanom dovolaní namietal len rozsah ich vykonania a spôsob ich hodnotenia.

Najvyšší súd nezistil, že vykonaným dokazovaním došlo k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov, pričom ani obvinený v podanom dovolaní neuviedol jediný dôkaz, ktorý mal súd vykonať nezákonným spôsobom.

Najvyšší súd poznamenáva, že dovolanie nie je tretím opravným prostriedkom a dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu (napr. neúplnosť skutkových zistení, nesprávne hodnotenie dôkazov a pod.), ako sa toho v podstate obvinený svojím dovolaním domáha.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný

V Bratislave 14. októbra 2014

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: A. Halászová